

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 139/05-21

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 18. mája 2005 predbežne prerokoval sťažnosť C. B. C. L., so sídlom V. B., vo veci namietaného porušenia základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a 4, čl. 46 ods. 1, čl. 47 ods. 3, čl. 141 ods. 1, čl. 144 ods. 1 a čl. 152 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky, práv podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v spojení s čl. 1 ods. 2, čl. 2 ods. 2 a čl. 7 ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 1 ods. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v spojení s čl. 1 ods. 2 a čl. 7 ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 29 Cb 56/02 z 9. júna 2003, uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6 Obo 207/03 z 30. septembra 2004, uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. z 8. júla 2003 a uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6 Obo 237/03 z 30. septembra 2004 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť C. B. C. L., o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 9. februára 2005 doručená sťažnosť C. B. C. L., vo veci namietaného porušenia základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a 4, čl. 46 ods. 1, čl. 47 ods. 3, čl. 141 ods. 1, čl. 144 ods. 1 a čl. 152 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), práv podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) v spojení s čl. 1 ods. 2, čl. 2 ods. 2 a čl. 7 ods. 5 ústavy a práva podľa čl. 1 ods. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v spojení s čl. 1 ods. 2 a čl. 7 ods. 5 ústavy uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 29 Cb 56/02 z 9. júna 2003, uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6 Obo 207/03 z 30. septembra 2004, uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. z 8. júla 2003 a uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6 Obo 237/03 z 30. septembra 2004.

Zo sťažnosti vyplýva, že ju v zastúpení sťažovateľa podala advokátka Mgr. A. B., B., na základe splnomocnenia z 1. februára 2005 podpísaného advokátom JUDr. J. K., K., označeným ako „oprávnený zástupca“ sťažovateľa. Keďže z k sťažnosti pripojenej fotokópie výpisu z obchodného registra pre A. a W. z 2. apríla 2002 nevyplýva, že by splnomocniteľ bol štatutárnym orgánom sťažovateľa, ktorý by bol oprávnený udeliť splnomocnenie na zastupovanie sťažovateľa pred ústavným súdom menovanej advokátke, vyzval ju ústavný súd 22. februára 2005, aby sťažnosť v stanovenej 30-dňovej lehote doplnila v súlade s ustanovením § 20 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) predložením kvalifikovaného splnomocnenia.

Na výzvu ústavného súdu odpovedala advokátka Mgr. A. B. podaním z 18. marca 2005, v prílohe ktorého predložila to isté splnomocnenie na zastupovanie pred ústavným súdom, aké bolo pripojené k pôvodnej sťažnosti zo 7. februára 2005.

V označenom podaní bolo zároveň uvedené, že „... *pre prípad, ak Ústavný súd Slovenskej republiky bude požadovať splnomocnenie sťažovateľa v inom vyhotovení, dovoľujeme si čtený súd týmto požiadať o predĺženie lehoty na predloženie splnomocnenia, ktoré súdu preložíme bez zbytočného odkladu*“.

Ústavný súd konštatujúc, že napriek jeho predošlej výzve z 22. februára 2005 nie je na základe predloženého splnomocnenia možné overiť, či sťažnosť sťažovateľ podal, tak ako to vyžaduje čl. 127 ods. 1 ústavy a § 49 a nasl. zákona o ústavnom súde, alebo ju podal niekto v jeho mene, opätovne vyzval 29. marca 2005 menovanú advokátku na predloženie kvalifikovaného splnomocnenia na zastupovanie sťažovateľa v konaní o jeho sťažnosti pred ústavným súdom. Predmetná výzva obsahovala zároveň upozornenie, že ak nebude sťažnosť v stanovenej 30-dňovej lehote doplnená, bude ju môcť ústavný súd po predbežnom prerokovaní (§ 25 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde) odmietnuť pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí. Advokátka Mgr. A. B. prevzala označenú výzvu ústavného súdu 4. apríla 2005, avšak v stanovenej lehote na ňu neodpovedala a neurobila tak ani do dňa predbežného prerokovania sťažnosti.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona

o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Pokiaľ sú tieto podmienky splnené, ústavný súd podľa § 25 ods. 3 zákona o ústavnom súde rozhodne o prijatí sťažnosti na ďalšie konanie. V prípade nesplnenia niektorej z podmienok rozhodne v zmysle § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde o odmietnutí sťažnosti.

Z ustanovenia § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde vyplýva, že k návrhu na začatie konania vrátane sťažnosti sa musí pripojiť splnomocnenie na zastupovanie navrhovateľa advokátom, ak tento zákon neustanovuje inak. V splnomocnení sa musí výslovne uviesť, že sa udeľuje na zastupovanie pred ústavným súdom. Citované ustanovenie treba vykladať v kontexte § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde tak, že splnomocnenie musí byť udelené navrhovateľom (sťažovateľom). Splnomocnenie pre advokátku Mgr. A. B. na zastupovanie sťažovateľa v konaní pred ústavným súdom sťažovateľ nepodpísal.

Vzhľadom na to, že ani napriek výzve ústavného súdu dosiaľ nie je preukázané, že sťažnosť podal označený sťažovateľ, čo je základným predpokladom (náležitosťou) na to, aby sa sťažnosť mohla prijať na ďalšie konanie (čl. 127 ods. 1 ústavy a § 49 a nasl. zákona o ústavnom súde) ústavný súd podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde sťažnosť odmietol pre nedostatok zákonom predpísaných náležitostí.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 18. mája 2005